

Issue 12 | April

KARIS

|monthly|

|magazine|

The story
of the
GBAS
student
who made
it to Yale

interview by

Kristian Filip

Lístky si môžete kúpiť u týchto ľudí:

Y1: Daniela Hanusová
 Y2: Ester Malá
 Y3: Viki Ogurčáková
 Y4: Lívia Kukurová
 Y5: Angelika Fogášová

Cena lístka je 3€.

Jerguš Oravec a
 Braňo Jobus
 Juraj Kusnierik o Islande
 Kurz sebaobrany
 Exhíbičia DHZ Sučany

3.5.2012

Cesty

Môže sa zdať, že rozdiely medzi nami sú neuveriteľne veľké. Keď sa však pozrieme bližšie, uvedomíme si, že nie všetko je také, ako sa nám môže zdať na prvý pohľad. My, ľudia, nie sme veľmi rozdielni - v skutočnosti je to iba vonkajší vzhľad, čo nás navzájom odlišuje.

Všetci máme rovnaké túžby a náplň našich životov je úplne rovnaká. Všetci sa rodíme a umierame s túžbou po dobrom živote plnom lásky, priateľstva a porozumenia. Všetci sa snažíme počas života potešiť čo najviac ľudí a rozdať čo najviac lásky, aj keď nie vždy sa nám to darí. Keď sa nám prestáva dariť, už zvyčajne sa vydáme druhou, nie vždy správnou cestou a dúfame, že sa nám podarí aspoň umrieť tak, ako sme si to vysnívali na začiatku. Pre tých, ktorí sa rozhodnú ísť svojou cestou tu však ešte stále ostáva osoba, ktorá na nich bude čakať - priateľ. Priateľ, ktorého sme objavili ešte počas nášho putovania prvou cestou a priateľ, ktorý pri nás bude stáť aj v časoch, keď je náš vankúš do nitky premáčaný slzami.

My ľudia si volíme rovnaký spôsob putovania svetom. Je iba na nás, koľko priateľov vezmeme do svojho života a teda si ho urobíme krajším - plným lásky, priateľstva a porozumenia, čím teda splníme náš životný cieľ. Ďakujeme našim priateľom za to, že sú pri nás vždy, keď to potrebujeme, pretože branie priateľa ako samozrejmosť sa nám môže občas kruto vypomstiť.

Prajem už pekný máj!

Adrián Mišala

KARIS staff

Pedagóg PhDr. Beáta Makovická **Šéfredaktor** Adrián Mišala **Zástupca** Kristián Filip **Korektor článkov** Adrián Mišala **Grafici** Kristián Filip **Propagačný tím** Mária Sobčáková (**koordinátor**), Martina Rievajová, Ivana Geletková, Paulína Škradová, Petra Papáneková, Petra Englerová, Natália Fačková, Peter Konyveš

Obálka: Phreine

Fotka šéfredaktora: Petra Abrahámová

Čokoľvek nám môžeš napísať na:
karis.themagazine@gmail.com

Ako sa dostať na Yale

Kristián Filip

Diskusia s Mariánom Pavlušom

Dňa 11. apríla navštívil školu významný absolvent našej školy, Marián Pavluš. Absolvent Yale University a Oxfordu. Marián Pavluš nastúpil prvýkrát na našu školu v roku 1991 a skončil 1996, kedy hneď po ukončení štúdia na GBAS sa mu podarilo úspešne dostať na Yale University. Po ukončení bakalárskeho štúdia na jednej z najprestížnejších univerzít sveta bol zamestnaný vo

„Oxford vyzerá ako zrúcanina oproti Yaleu.“

finančnej sfére v New Yorku, kde následne žil 8 rokov. Neskôr sa odhodlal doštudovať, a to v Európe. Preto si vybral Oxford na dokončenie svojho štúdia. Súčasne po vyštudovaní finančnickeho postgraduálu pracuje opäť vo finančnej sfére v Londýne. Diskusia, ktorá prebiehala o 16:00, sa zúčastnilo približne 15 študentov, ktorí neustále kládli otázky a boli potešení prítomnosťou Mariána. Diskusiu zorganizovalo Sučany Alumni.

KF

Foto: KPS

Deň učiteľov 2012

Dňa 29. marca sa uskutočnil program k oslavám Dňa učiteľov. Program trval od 12. hodiny do 13:30. Program pripravila Žiacka školská rada pod vedením Aurelie Decorde- Janko. Podľa slov učiteľov bol program živý a pestrý, plný rôznych vystúpení. Žiakom sa však najviac páčila báseň o učiteľoch, ktorú zložila ŽŠR a predniesol Adrián Mišala s Danielou Hanusovou. Žiacka školská rada by osobitne chcela poďakovať všetkým vystupujúcim žiakom, vďaka ktorým sme mali všetci o trochu krajší deň.

Euroscola

Žiaci pod vedením Debatného klubu Sučany sa dostali na zájazd do Európskeho parlamentu. Prešli niekoľko významných európskych miest. Zájazd trval od 19. marca do 25. marca. V tomto poradí navštívili mestá Mníchov, Štrasburg, Luxemburg, Brusel a Kolín.

Štúrovo pero 2012

Časopis Karis sa najnovšie zúčastnil súťaže Štúrovo Pero 2012, na ktorej vyhodnotenie dostal pozvanie na dátum 27. a 28. apríla. Za časopis Karis sa vyhodnotenia zúčastnili Kristián Filip a Martina Rievajová.

Deň zdravia

Dňa 12. apríla trieda II.C zorganizovala v poradí svoju druhú akciu. Po Dni mlieka nám tentokrát priniesli Deň zdravia, ktorý, takisto ako predošlá akcia, spríjemnil deň všetkým študentom, bol kvalitne zorganizovaný a na žiakov i učiteľov čakal bohatý program v podobe ochutnávky rôznych olejov, štafety, zumbly, meditácie a nakoniec súťaže o najzdravší pokrm. Podľa slov organizátorov udalosť prebiehala v poriadku bez akýchkoľvek problémov.

MAIN TOPIC	KLUB
Events BGMH	FotoTéma: KPS Fototéma.....23pg
Diskusia s Mariánom Pavlušom.....5pg	Dielňa: Krakelovanie.....25pg
Event REGIO	Umenie na škole.....26pg
Prehľad.....6pg	LIFESTYLE
Forum	Téma: Viva la Cinema.....30pg
Vieme, čo je to Rada školy?.....9pg	Sport: Andrej Capko.....32pg
Main topic	Book: Boli sme spolužiaci Anny Frankovej.....34pg
Voľby do Rady školy 2012.....7pg	Movie: Austrália.....36pg
Interview	Radiba web: Prečo piť zelený čaj.....37pg
RNDr. Vasil Dorovský.....12pg	inýmy šmak: Bublínka.....38pg
Osobnosť školy	
Jakub Brindza.....15pg	
BGMH udalosť	
1. narodeniny Karisu.....16pg	
Absolvents	
Marián Pavluš.....18pg	
Priestor pre kluby	
Stáček.....21pg	

VÝSTAVA

Planéta, na ktorej žijeme

Nielen pre milovníkov geografie prináša Slovenské národné múzeum v Martine výstavu o planéte Zem. Návštevníci sa dozvedia mnoho o každej zo základných geosfér našej planéty, ale aj o Zemi ako takej. Pre zaujímavosť majú hostia možnosť monitorovať otrasy vo výstavnom priestore v reálnom čase.

Foto: Internet

DIVADELNÁ HRA

Sedem dní do pohrebu

Kniha Slovenska pre rok 2009 teraz prichádza v divadelnej podobe. Autor diela v knihe rozpráva o tom, ako prežil sedem dní od smrti po pohreb jeho manželky, Zory Jesenskej, ktorá bola významná slovenská prekladateľka a komunistický režim ju vymazal zo slovenskej literatúry. Hra má premiéru 25.5.2012.

KONCERT

Alexandrovci- European tour 2012

Slávny ruský hudobný súbor máte možnosť stretnúť v Žiline koncom mája, konkrétne 27.5.2012. S exkluzívnym hosťom Bárou Basikovou sa predvedú na ich doposiaľ najväčšom turné. Predpokladá sa, že toto je posledné vystúpenie na Slovensku do roku 2015, kto by teda chcel vidieť Alexandrovcov naživo, nemal by si ho nechať ujsť.

KARIS survey

Rada školy a čo o nej vieme?

by Adrián Mišala

Témou mesiaca apríl nielen v Karise je Rada školy – inštitúcia, o ktorej fungovaní vieme iba málo. Päťdesiatich žiakov našej školy sme sa opýtali tri otázky. Vybrali sme desať dopovedí na ne, ktoré poukazujú na fakt, že žiaci sú nedostatočne informovaní o fungovaní Rady školy. Aby sa podobné veci nestávali, Kristián Filip spolu s Petrou Abrahámovou pripravili článok, ktorý informuje o Rade školy a jej funkcii.

Otázka č.1: Kto je súčasným zástupcom žiakov v Rade školy?

Otázka č.2: Je členom Rady školy aj niektorý z učiteľov alebo z vedenia?

Otázka č.3: Ktoré významné úlohy na škole pripadajú Rade školy?

Respondent č. 1 (II.ročník):

- 1: Diana Jeleňová
- 2: Určite áno, ale netuším, kto presne.
- 3: Myslím, že jedna z vecí je, že určujú, koľko žiakov sa prijme do ročníka.

Respondent č. 2 (II.ročník):

- 1: Adrián Mišala
- 2: Pani Makovická
- 3: Karis, Hodžafest

Respondent č. 3 (I.ročník):

- 1: Diana Jeleňová
- 2: Vedenie nie, učiteľia sú tam tuším dvaja – ale kto, to neviem.
- 3: Počet prijatých žiakov do ročníka, voľba riaditeľa

Respondent č. 4 (I.ročník):

- 1: Petra Trubinská
- 2: Ľubica Bošanská
- 3: Podporovanie školy

Respondent č. 5 (I.ročník):

- 1: Diana Jeleňová
- 2: Michal Gombársky, Michal Sadloň
- 3: Schvaľuje rozpočet, vyučovací plán, rozvoja(zväčšenie priestorov) školy. Nákup učebníc a pomôcok. Schvaľuje proces prijímacích skúšok...

Respondent č. 6 (V.ročník):

- 1: Petra Trubinská
- 2: Michal Gombársky
- 3: Organizácia rôznych podujatí a škol. akcií, zabezpečovanie a rozpočet financií, rôzne akcie organizované napr. študent. spoločnosťou, komunikácia s vedením...

Respondent č. 7 (III.ročník):

- 1: Filip Manco
- 2: Roman Záborský
- 3: Plánovanie rozpočtu

Respondent č. 8 (III.ročník):

- 1: Diana Jeleňová
- 2: Vasil Dorovský
- 3: Neviem

Respondent č. 9 (IV.ročník):

- 1: Neviem
- 2: Určite, ale konkrétne neviem
- 3: Školské akcie, financie a rozpočty, prostredie v areáli školy atď.

Respondent č. 10 (IV.ročník):

- 1: Kristián Filip
- 2: Daniela Mičáňová
- 3: Odstrániť korupciu z pôdy školy

Rada školy

by Kristián Filip

Rada školy

Ako sme začali

Pôjdeme pekne od začiatku a to od základného ustanovenia, kde sa píše, že Rada školy je orgán ustanovený pri Bilingválnom gymnáziu Milana Hodžu v Sučanoch a prvýkrát zasadla 1. mája 2008. Rada školy ako ten najvyšší orgán by mal zastupovať záujmy každého z členov školy, no a preto sa skladá z nasledujúcich členov: dvaja zvolení pedagogickí zamestnanci školy, jeden zvolený nepedagogický zamestnanec školy, traja zvolení zástupcovia rodičov a štyria zástupcovia zriaďovateľa, Krajského školského úradu a jeden zástupca žiakov, čo dokopy dáva 11 členov.

Pri voľbách riaditeľa školy si Rada školy určí kritéria výberu a tajným hlasovaním určí poradie kandidátov. Na platné odhlasovanie nového riaditeľa je však potrebný nadpolovičný počet všetkých členov Rady školy. Následne Rada školy odovzdá zriaďovateľovi, v momentálnej situácii Krajskému školskému úradu v Žiline, zápisnicu z volieb a návrh na vymenovanie riaditeľa.

Voľby ostatných členov do Rady školy sa zvyčajne odohrávajú spôsobom tajného hlasovania.

Ako dochádza ku zmene členov?

Rada školy má prísny štatút, podľa ktorého musí aj poctivo zasadať. Zasadá celkovo štyrikrát do školského roka vždy v piatok poobede a odsúhlasuje rozhodnutia iba nadpolovičným odsúhlasením prítomných členov. Takýto proces platí pre všetky rokovania až na voľbu a odvolanie riaditeľa školy.

Zasadnutie rady školy je verejné, čo znamená, že ktorýkoľvek žiak alebo zamestnanec školy môže prísť na takéto zasadnutie. Avšak, nie vždy je to takto jednoduché, pretože Rada školy sa chráni svojim štatútom, ktorý hovorí, že ak dvojtretinová väčšina rozhodne, že si vašu prítomnosť na stretnutí neželá, stretnutia sa zúčastniť nemôžete.

Práva a povinnosti

Každý člen Rady školy má právo hlasovať a svojim podielom rozhodovať o uzneseniach. Má právo vedieť o všetkých rokovaných témach a ich detailoch. Jeho povinnosťami sú predkladanie návrhov a námietok na rokovanie a predovšetkým je povinný zabezpečiť ochranu osobných údajov, ktoré sú napokon chránené a člen je viazaný aj právnymi predpismi.

Čo je to Rada školy?

by Kristián Filip

V nedávnych dňoch sme zažili prvé veľké voľby za posledných niekoľko rokov histórie našej školy. No málokto vlastne vie, koho a kde sme volili jedného zástupcu z radov žiakov. Volili sme zástupcu do Rady školy, skupiny ľudí tiež známej ako najvyšší orgán na škole. Čo to teda rada školy je a ako môže ovplyvniť fungovanie školy a nakoniec i vás?

Čo všetko môže?

Teda základná funkcia Rady školy je presadzovanie názorov a záujmov vyššie spomenutých skupín ľudí patriacim škole. Podľa slov samotnej zástupiteľky žiakov, Diany Jeleňovej: „*Jedinou mojou povinnosťou bolo zúčastňovať sa na zasadnutiach a svojim hlasom čo najlepšie zastupovať záujmy študentov aj keby to znamenalo ísť proti všetkým zúčastneným.*“ Rada školy má rovno niekoľko bodov v činnosti. Čo má teda na starosti je vyjadrovanie sa k zámerom rozvoja školy, pod čím si môžeme predstaviť počet prijímaných žiakov, zavedenie učebných odborov a nových predmetov, návrh rozpočtu školy, materiálne a pedagogické zabezpečenie školy, hospodárenie školy a PR školy (podnikateľská činnosť školy). No tá najpodstatnejšia funkcia Rady školy je voľba a odvolanie riaditeľa školy. Rada školy navrhuje na základe výberového konania kandidáta na post riaditeľa a takisto predkladá návrh na jeho odvolanie.

Zdroje: Štatút Rady školy pri BGMH

Foto: KPS

Riaditeľ vždy môže najviac

by Martina Rievajová

Za svoje krátke pôsobenie nestihol len ohurovať študentov svojim kvetnatým prejavom a písať krásne básnické diela, ale postavil našu školu na nohy. Presadil rámcový program, zväčšil školu, zriadil IT učebňu a v neposlednom rade zaradil GBAS na vrchol rebríčka slovenských škôl. Najnovšie sa pýši novým ocenením sv. Gorazda od Ministerstva školstva, kde sa dostal medzi 50 najlepších riaditeľov edukačných organizácií. Aké sú jeho ďalšie plány s našou školou? Aký je recept na úspech Vasila Dorovského? To a mnoho viac sa dočítate v nasledujúcich riadkoch.

26.3 ste boli Ministerstvom školstva ocenený cenou sv. Gorazda. Co myslíte, prečo sa takého ocenenia dostalo práve Vám? Aký je váš prínos pre slovenské školstvo?

Ja ti neviem povedať. Bol som prekvapený, keď mi prišla pozvánka od pána ministra Jurzycu a prínos pre slovenské školstvo ... To absolútne neviem. Ešte som nemal čas sa opýtať svojho nadriadeného - Krajský školský úrad - lebo oni robili nomináciu. Ale domnievam sa, že výsledky našej školy sú prínosom pre slovenské školstvo, lebo výsledky sú motivujúce. Sami si mnohokrát neceníme vlastnú prácu, ale pohľady zvonku sú úplne iné. Oveľa lepšie.

V čom vidíte svoj vlastný podiel na úspechu našej školy?

Napríklad si myslím, že je tu veľmi dobrý učebný plán. Myslím, že táto škola sa zaslúžila o to, že existuje rámcový učebný plán. Aby si samotné školy mohli stanoviť programy, podľa ktorých bude vyučovanie prebiehať. To je určite najväčší prínos. Alebo naša jedáľnička. Možno neovnia, no kedysi sa stravovalo dolu v suteréne. Alebo šatne. Predtým sa prezliekalo v uličke, kde boli pristavané umývadlá, spolu chlapci aj dievčatá. Alebo rekonštrukcia druhého poschodia, tiež vonkajšia fasáda školy. To všetko boli moje plány pri nástupe.

Spomenuli ste aj vonkajšiu fasádu školy. Je známy projekt ohľadom pristavby ľavého kridla. Nakolko je táto vízia reálna? Je aj konkrétny dátum začatia stavby?

Nie. Všetko to začalo tak, že boli otvorené iba dve triedy a nízky počet učiteľov. Potom sme sa rozhodli počet tried, ako aj žiakov zväčšovať. Využili sme povaly, kde bol predtým iba neporiadok a prach. Všetko sme robili svojpomocne. Využili sme rodičov architekt-

tov a všetko sme zvládli. Potom prišla výzva z ministerstva a mali sme možnosť všetko dostavať a prestavať do súčasného stavu. Je pravda, že by sme potrebovali ešte jedno kridlo, kde by sme mohli mať šatne pre vás, potom nejakú väčšiu klubovňu, auličku a samozrejme nejaké dobré laboratóriá. No na to všetko sú potrebné financie. Robí sa to z európskych financií. Nateraz sú však všetky takéto projekty zastavené a ani nevyzerá, že by sa to niekam pohlo. Snažíme sa dostať na zoznam školského úradu, ktorý tieto financie rozdeľuje, ale reálne to zatiaľ nevyzerá.

Dalším z projektov školy bola kamera, ktorá sa objavila pri študentskom vchode na čipovom zariadení. Následne na to zmizla a doteraz nerozumieme, akú funkciu táto kamera plnila. Mohli by ste nám to ozrejmiť?

Kamera? To prvýkrát počujem. Kamery sú po celej škole, ktoré žiaci už videli a ktoré nám pomáhajú, ak zmizne alebo sa stratí nejaká vec. No významom karty bolo získať záznam, že ste prítomní a kamera by tam nemala nijaký význam. Viem iba, že bola nejaká porucha s čipovacími zariadeniami, menili sa, tak možno vtedy.

Aké sú ďalšie projekty, ktoré sa chystáte na škole zrealizovať v blízkom časovom horizonte?

Poviem, čo hlavne potrebujeme. To sú nové lavice, ktoré by mali byť vo všetkých učebniach. Taktiež nové okná na severnej strane, lebo je tam veľký únik tepla. Tiež nové bočné dvere z telocvične, tam citeľne ťahá v zime. Aj naša kotolňa už pomaly dosluhuje. Momentálne robíme tepelný audit a ten nám ukáže v akom stave to je. Teplo je teraz našim primárnym záujmom. A okrem toho, chceme budovať dievčenské záchody. Také záchody, aby tam dievčatá mali určitý štandard na svoju hygienu. Lebo mávajú svoje obdobia, aby mali pohodlie. Chystám sa na stretnutie s rodičmi, kde chcem prediskutovať aj toto, aby sme to mohli svojpomocne zvládnuť, keďže máme aj šikovného školníka. Chceme spraviť nové toalety na druhom a treťom poschodí. Položiť novú dlážku, vymeniť okná, spraviť, aby boli kabínky väčšie. **Projekt „dievčenské toalety“ plánujete riešiť v akom termíne? Môžeme so začiatkom realizácie rátať už tento rok?**

Tento školský určite nie, ale kalendárny snáď. Ideálne by bolo, keby sa nám podarilo vymeniť toalety na druhom poschodí už cez tieto letné prázdniny. Myslím, že by to bol celkom pekný darček k novému školskému roku. A samozrejme, boli by tam aj nové zrkadlá, lebo mám rád, keď sa dievčatá vidia a skrásňujú.

Foto: KPS

Pekná vízia. Ako vidíme máte množstvo plánov a vízií a darí sa vám ich dotiahnuť aj do úspešného konca. Prezradte, čo je vašim receptom na úspech?

Človek v podstate skoro nič sám nedokáže. Či už v škole alebo kdekoľvek inde. A dobrý recept asi je, keď mu tí ľudia pomáhajú. A to sa dá dosiahnuť iba tak, keď ten, kto manažuje robí tak, ako hovorí. Treba chcieť robiť niečo v prospech iných. A to by mal chcieť hlavne ten, kto manažuje, čo som vlastne ja, lebo riaditeľ vždy môže najviac. Potom sa dajú dosiahnuť také výsledky, aké môžeme vidieť.

K oceneniu pánovi riaditeľovi srdečne gratulujeme a prajeme veľa odhodlania pri plnení krásnych plánov.

Šarmantný Stredoslovák už ako dieťa mal srdce pomôcť. Podľa jeho slov „... na ZŠ som chcel pomáhať iným, no a čo je podstatné, hľadať nové riešenia, nápady a podobne.“ Svoje záujmy pred nástupom na GBAS prirovnal k záujmom jednoduchého dedinského chlapca. Čas trávil s kamarátmi na ihrisku a sníval o dokonalejšej škole. Ako sám hovorí „GBAS bol mojim cieľom.“ A bola to jeho prvá veľká meta, ktorú úspešne dosiahol.

Kubko okrem postu vynikajúceho študenta zažiaril aj v pozícii debatéra, no nezaháľal a v úzadí pracoval na niečom veľkom, o čom sa na našej škole ani nešepkalo. So svojím kamarátom, Slavomírom Vojačkom, prišiel s produktívnym a inovatívnym projektom s atraktívnym názvom Your-Edu, ktorý navždy zmenil život na GBAS-e. Svoje dôvody pre vytvorenie niečoho nadčasového inovátor skromne sformuloval „Mojím hnacím motorom bola sna-

Nerád ostávam pri slovách

by Martina Rievajová

Za dva roky svojho pôsobenia na škole stihol založiť superúspešnú webstránku Your-Edu, ProforU sa stalo druhým menom inovácií na škole, na ktorých čele stál on, úspešne sa zaradil medzi sny dievčat o dokonalosti. No úspech z neho nespravil arogantného žraloka. Dnes sa k nám Jakub Brindza prihovára z pozície zástupcu v Rade školy a to z neho robí osobnosť mesiaca.

ha pomôcť. To je to, čo ma naplňa a myslím si, že Your-EDU je vyjadrením presne toho. Ulahčiť vzdelanie, umožniť prístup ku čomukoľvek, kedykoľvek

a kdekoľvek, pokúsiť sa znížiť tlačiarenské náklady školy...“ My môžeme len skonštatovať, že sa mu to podarilo. Na otázku či je toto finálna verzia, tajomne odpovedal „pred nami je toho ešte mnoho.“ Tomu bezpodmienečne veríme. V priebehu posledných dní si blondín s veľkým srdcom pripísal na konto ďalší obrovský úspech. Získal si sympatie viac ako tretiny žiakov, keď s obrovským percentuálnym rozdielom získal prestížny post zástupcu v Rade školy, kde bude nasledujúce dva roky húževnato presadzovať naše záujmy.

Tu ale Jakub nekončí. Chystá sa na GBAS-e s inováciami pokračovať, no ako správny muž, sám hovorí „nerád ostávam pri slovách, radšej sa chopím činov.“ Konkrétne zmeny nám síce neprezradil, ale sebavedomo prisľúbil „mojim cieľom je určite robiť Your-EDU stále lepším a užitočnejším pre všetkých. Ak sa mi podarí zmeniť a

vylepšiť aj iné veci, budete o tom iste počuť.“ O tom nikto z nás nepochybuje.

Stále usmiateho a príjemného tretiake sme sa opýtali aj na osobné plány do budúcnosti, o ktorých nám Kubko prekvapivo povedal „začínam cítiť, že nastal čas „usadiť sa“, nehnať sa stále za tým materiálnym, za známkami, za dobrým menom, ale nájsť si viac času na seba a hlavne na ľudí, ktorí sa okolo mňa objavujú každý deň.“ Pevne veríme, že sa víťazovi stoličky v Rade školy, tieto humánne plány podarí splniť. K úspechom mu gratulujeme a na záver pripájame milý pozdrav, ktorý adresoval Jakub svojim spolužiakom.

„Na záver by som chcel ešte pozdraviť samozrejme celú III.C, verím, že ak nechýbajú všetci, tak sa potešia. Všetkých spolužiakov, priateľov a menovite aj Lejku Smejku a Bežu“

Karis narodeninová beseda

by Kristián Filip

22. marca o 12. hodine v klube na pôde BGMH sa uskutočnila beseda so slovenskými novinármi na počesť prvých narodenín školského časopisu Karis. Na gymnázium prijali pozvanie významné novinárske mená, ako Tina Čorná, investigatívna novinárka denníka Pravda, Marián Repa, prispievateľ do názorového oddelenia denníka Pravda, a Matúš Kostolný, šéfredaktor denníka SME. Beseda trvala viac než hodinu a pol a zaujala viac než 50 zúčastnených žiakov školy. Téma besedy bola: „Kto je to novinár a aké je jeho poslanie?“ Besedy sa mohol zúčastniť ktokoľvek, kto vyplnil vstupenku z februárového dvojčísła alebo sa zapísal na plagát na prvom poschodí.

Foto: Internet

Tina Čorná - je investigatívna žurnalistka denníka Pravda zaoberajúca sa predovšetkým rozhovormi a kultúrou. Tina pracovala 8 rokov v denníku SME, no v súčasnosti pracuje pre Pravdu. Je známa tým, že spravila už vyše 350 rozhovorov a je trojnásobnou víťazkou ceny Nadácie otvorenej spoločnosti v kategórii interview v printových médiach a je taktiež víťazkou prestížneho ocenenia Kryštálové krídlo. Za svoje pamätné interview považuje interview s Václavom Havlom.

Foto: KPS

Marián Repa - je prispievateľom do názorového oddelenia denníka Pravda. Od roku 2000 písal do bratislavského týždenníka Slovo. Zaoberá sa politickými témami, ktoré naplňujú väčšinu jeho príspevkov v Pravde.

Foto: Internet

Matúš Kostolný - je od roku 2006 šéfredaktorom denníka SME. Jeho žurnalistická kariéra začína v 90. rokoch, v roku 1994, kedy začal písať pre denník SME a kedy spolupracoval so zahraničným oddelením denníka. Neskôr sa stal jeho stálym redaktorom a neskôr jeho vedúcim. Od leta 2006 bol zástupcom šéfredaktora a od októbra 2006 je šéfredaktorom SME.

Žurnalistom ďakujeme za účasť.

Za zapožičanie priestorov klubu a podporu s občerstvením ďakujeme v mene časopisu KARIS aj ZRPŠ.

Žurnalisti počas besedy vyslovili niekoľko zaujímavých myšlienok.

Tina Čorná: „Úlohou žurnalistu je hľadať a pátrať po faktoch.“

Matúš Kostolný: „Najhoršie, čo novinár môže spraviť, je vedome klamať. Písať bez overenia faktov.“

Tina Čorná: „Nájsť tú správnu tému je ťažké, no zakaždým, keď už na druhý deň výjdu noviny, sa každý chytá za hlavu, že ho to mohlo napadnúť o tom písať, pritom tá téma na vás čakala ako malina na podnose.“

Tina Čorná: „Názor periodika robí periodikum mienkotvorným.“

Matúš Kostolný: „Čitatelia nechcú holé fakty alebo suché informácie, chcú aj názor jedného z redaktorov, ktorý článok píše, chcú vidieť nejaký postoj k danej téme.“

Matúš Kostolný: „Skvelý časopis a jediný na úrovni, či už graficky alebo obsahovo, je časopis .tyždeň.“

Sučany
Alumni
 Spoločnosť absolventov
 gymnázia v Sučanoch
 www.sucanyalumni.sk

Let's start from the beginning. Where are you from and how did you get into GBAS?

My parents come from Nove Mesto nad Vahom but now live in Bratislava. When I was deciding where to go after primary school, I knew I wanted to learn English. I liked the idea of studying at a boarding school so I decided to apply to GBAS.

How do you view your time at GBAS? What were your strengths? What extracurricular activities did you enjoy?

I took advantage of the rigorous academic curriculum at GBAS. Sučany helped me not only to improve my English enough to study at a US high school and university, but also to win a college scholarship in a physics competition in the US. Outside of classes, I made lots of good friends playing basketball and volleyball daily in the school's tiny gym.

How did you choose a university? According to what criteria?

The quality of university education was most important to me. Also, because I wasn't sure what I wanted to study, I appreciated the liberal arts education system in the US. Students aren't forced to declare majors prior to entering a university, and are instead encouraged to explore and experiment. That's why I only applied to US colleges.

Where did you study after GBAS?

I continued studying at Yale University where I eventually majored in economics.

What helped you gain admission to a university? What was the admissions process like?

In a way, everything I've done in and outside of school before applying to college helped. The university application process is quite comprehensive and con-

siders applicants from many different angles. In addition to the basic application form and personal statement, candidates must provide secondary school transcripts, student rank, teacher evaluations and recommendations, standardized test scores, as well as in-person interviews.

Did you research available scholarships or did you finance your studies yourself?

I financed my studies primarily through scholarships and student loans provided by Yale University.

After accounting for the maximum possible scholarship, how much of the cost could a student need to finance with personal resources? What is the typical amount of a student scholarship?

Like many other top private universities in the US, Yale prides itself on the promise that 100% of an admitted student's demonstrated financial need will be met, so students should not let financial concerns keep them from applying. Yale provides scholarships up to the full cost of attendance (\$55,850 for academic year 2011/2012), which includes tuition, room and board, and miscellaneous personal expenses. Students are not expected to take out any loans.

What are the opportunities for students to work part-time in the US?

Students with F-1 status are allowed to work a certain number of hours per week on campus. At Yale, the student minimum wage is currently \$11.75/hr, which is significantly higher than the federal minimum wage of \$7.25/hr. During summer breaks, students are allowed to work full-time off campus under the internship program, officially known as optional practical training.

Are you able to compare public and private universities in the US, e.g. based on the quality of academic instruction, availability of scholarships etc.?

Since I've only studied at a single private US university, I could only point to numerous public rankings, e.g. the U.S. News college rankings. The top universities in the U.S. are private. I've already said that the top private universities in the U.S. offer scholarships (no loans) for up to 100% of the admitted student's demonstrated financial need.

The story of the GBAS student who made it to Yale

by Kristán Filip

Marián Pavluš one of the very first students of our school who really made it far and represents our school in the world. He graduated Yale University and Oxford as well. His story is not so unusual. After graduation at his high school he got to university and then got a good job, except one fact: He made it to Yale just after GBAS. Is it really possible for a Slovak student to get to one of the world's best university? Here is the true story of Marián Pavluš.

Could a public university offer a sufficiently large scholarship to a Slovak student?

Many local students at public universities in the US finance their studies through federal loans that are only available to US citizens and permanent residents. Slovak students would probably have to research external private scholarships if they wished to study at a public US university.

Is it then really possible for a Slovak student to get into a US university and if so, what do you think improves a student's chances of gaining admission? Is it extracurricular activities, school reports, or grades?

The answer is a resounding yes. There are numerous Slovak students who have studied at US universities. Anyone who has the slightest interest should go to a particular university's website today and read the admissions section to find out what each university is looking for. The sooner our students do this, the better they will be able to prepare for the application process.

Are you able to compare British and American universities, based on their academics, available study choices, teaching methods, environment, and reputation?

I've only studied at Yale and Oxford, but to me the most obvious difference at the undergraduate level is the breadth and flexibility of the curriculum at a US university vs. the narrow specialisation and rigid focus of the curriculum at a British university.

Just very briefly, what was your study at Yale like?

The greatest thing about studying at Yale was the abundance of opportunities to explore both

mainstream and obscure or less usual academic subjects as well as extracurricular activities. For example, I took courses in math and economics, but also foreign languages, architecture, archaeology, organic chemistry and the biology of arthropods. In my free time, I could play chess, shoot skeet and trap, and compete in ballroom dancing.

What degree did you earn at Yale?

I graduated cum laude with a bachelor of arts in economics.

How did you graduate? Could you describe a typical graduation ceremony in the US?

The graduation ceremony is an opportunity for students and their families to celebrate successful completion of the studies. Before receiving their diplomas, students wear traditional hats and gowns, and normally listen to motivational speeches by well-known public figures.

What happened after Yale? What did you do?

I moved to New York and entered the investment banking analyst program at Credit Suisse.

Where do you currently work?

I work as a transaction manager in corporate underwriting at Hudson Advisors, a distressed private equity firm in London, where I'm responsible for investment analysis and due diligence of new investment opportunities.

In the name of Karis magazine we wish Marián all the best in his career and personal life.

Foto: KPS

Nová nádej v Rade školy

Triky a úskoky. Také bývajú heslá volieb. No na GBAS-e sa využívajú iné zbrane. Po napínavom súboji 10 uchádzačov o atraktívne teplé miesto v Rade školy, sa tretina voličov zhodla na novom bojovníkovi za naše práva. Jakub Brindza je novou nádejou vyslanou do búrlivých vôd záujmov a toto je exkluzívne prvý rozhovor s novým zástupcom žiakov v Rade školy.

1. Len nedávno si získal stoličku v Rade školy, keď si obrovským percentuálnym rozdielom prevalcoval vo voľbách svojich rivalov. Prečo žiaci volili teba? Rátal si s týmto výsledkom?

Skutočne ťažká otázka. Začal by som od konca. Takýto výsledok som nečakal, skutočne, a nech to vyznie akokoľvek umelo alebo pózersky, ja si myslím, že konkurencia bola naozaj na vysokej úrovni, boli tam mená, ktoré by som si vedel predstaviť na prvej pozícii. Vďaka voličom som ale ja tým šťastným, ktorého čakajú dva roky zodpovednosti. Možno to presvedčilo ľudí, aby zakružkovali práve desiatku. Celé moje štúdium som sa snažil prezentovať zodpovedne, presvedčivo, prinášať užitočné nápady, a pravdepodobne práve takáto dravosť je to, čo si voliči želali.

2. Čo bolo tvou prvou myšlienkou, keď si sa dozvedel o svojom víťazstve?

Myslím, že mi napadlo niečo ako: "Wau! To vážne?". Vo vnútri som ale cítil trochu viac zodpovednosti a zároveň strachu pred tým, či budem schopný voličov presvedčiť, že urobili skutočne správne. S odstupom času si ale verím a som odhodlaný do novej funkcie.

3. Ako zástupcu v Rade školy budeš rozhodovať o dôležitých otázkach školy. Ako by si sa postavil k otázke volieb do vedenia školy?

Voľba vedenia je dôležitým rozhodnutím už len z toho hľadiska, že nejde o rozhodnutie, ktoré bude v platnosti niekoľko dní. Preto určite budem pred voľbami konzultovať s množstvom študentov, vypočúvať ich názory a na základe ich predstáv budem prezentovať tieto myšlienky aj vo voľbách samotných.

4. Je nejaká konkrétna zmena, na ktorú by si sa chcel počas svojho pôsobenia zamerať?

Konkrétne by som ešte nechcel nič prezrádzať, nechcem totižto sľubovať veci a neskôr sklamať ľudí. Najbližšie dni odhalia mnoho. Určite ale budem pracovať čo najviac na tom, aby sa záujmy študentov stali skutočne prvoradou záležitosťou a ďalej sa intenzívne hľadali cestičky, ako podporiť akúkoľvek perspektívnu aktivitu a v tomto prípade zdôrazňujem slovo akúkoľvek, pretože verím, že rozumný a perspektívny nápad by mal byť podporený a nie ostať v zabudnutí.

5. Je niečo, čo by si chcel odkázať svojim voličom?

Ďakujem skutočne za prejavenu podporu, je to skvelý pocit vedieť, že ľudia vidia vo mne možno nádej, možno cestu k lepšiemu. Verím, že ich nesklamem.

Jakubovi k úspechu gratulujeme a vkladáme doňho naše nádeje.

SCHOOL CLUBS

by Júlia Dúhová

March was not only a month when state exams took place. Our school clubs and their members put their heads together and students could see and actually attend number of interesting events.

Student's council prepared an assembly on the 29th of March which was dedicated to all teachers. Besides many original and great musical performances of classmates of ours, teachers were competing for a prizes, or rather titles. Most of the nominations and winners were expected and few of them surprised also winners themselves. All in all, it was a very delightful event not only for teachers.

On the exactly same day club Dreams and Teams organized a small festival called Easter Egg Hunting. Before traditional Slovak "whipping and water", students had a chance to experience Easter typical for western countries. Participants had to solve 3 tasks while looking for hidden eggs, too. Members of club are planning to start organizing annual "treasure" right after this undertaking. It is supposed to take place in the middle of June.

You could read about our new school Drama club and its formation in the last issue.

You were also able to see its performance at the assembly. Members of drama club made an effort and came up with compelling and modern presentation of ideas and issues important and actual for them. They had short time to prepare but the outcome was beyond expectation.

To sum it up, clubs are trying to make up as many events as possible to entertain and you will have a chance to take part in their activities also during long-awaited Hodžafest because its crew came up with an idea to involve all of the clubs in the Hodžafest's programme.

klub

...priestor pre ľudí

Phreine

FotoTéma: A máme tu jar

by Petra Abrahámová

Lúče slnka mi zasvietia do tváre. Ako keby to bolo prvýkrát. Sú to iné lúče ako tie zimné, pulzujú teplom. Ráno ma už nebudí budík, ale vtáči spev cez pootvorené okno. Príroda sa prebúda a pre mňa prichádza tá najkrajšia časť roka, jar. Tak ako prichádza jar, prebúda sa vo mne aj dobrá nálada. Nechodím už zachmúrená, za tmy do školy a za tmy z nej. Dni sa predlžujú a moja túžba po odhodení všetkých tých teplých vecí ma núti upratovať. Chcem mať všade čisto, nech to teplo vstúpi aj do mojej izby.

No izba nie je jediné miesto, ktoré chcem zaliť teplom. Je to aj moje telo a moja duša. Depresívna zima, ktorá so snehom priniesla aj tmú a smútok do ľudských tvári žiadajúcich slnko. Sneh zahalil moju dušu a pod tlakom zvýraznil ťarchu a bolesť, ktorú som sa tak dlho snažila zakryvať. „Ale aj diamanty vznikajú pod tlakom.“ Sneh sa roztopil a odniesol so sebou hrbku snov a lásky. Moje srdce zamrzlo a čaká na oheň, ktorý ho zas pohltí.

Srdce je síce ako ľad, no hlava mi horí pekelným ohňom hnevu a zúfalstva. Nadávky a zlo burcujú mojim telom tak, že sa nedokážem sústrediť. Treba si upratať aj v hlave. Ale ako? Oklamaná a sklamaná svetom mám predsa právo na pár minút trucu ...

Slnko. Svieta mi cez okno, keď píšem tieto riadky. Dostáva moje telo do rovnováhy. Zem má svoj kolobeh. Tak, ako má svoj kolobeh aj ľudský život. Aj keď sú niektoré dni chladné, s istotou viem povedať, že potom príde teplo. Jar, kvety, svetlo. Tak ako jar vďačí zime za svet, ktorý preň pripravila, tak som si ja uvedomila, že hnev nič nerieši. Jar každý rok odpúšťa zime a na jej pozostatkoch stavia neuveriteľné farebné zámky voňavých kvetov, stromov, zázrakov, života, tepla a lásky. Som rozhodnutá odpustiť aj ja. Poďakovať za to, čo som sa naučila a ísť ďalej. V ústrety budovaniu si svojich vlastných snov, zámkov a budúcnosti bez teba. Alebo aj s tebou?

Foto: KPS

Krakelovanie

by Sára Hrabovská

Krakelovanie je založené na nanášaní dvoch vrstiev akrylovej farby, medzi ktoré sa naniesie krakelovací lak. Ten počas schnutia „potrhá“ vrchnú vrstvu farby a vytvorí puklinky. Je to výborná umelecká technika, pretože je rýchla a má všestranné využitie, či už pomaľujete kvetináč, fotorám, sklenenú dózu alebo nábytok. Navyše sa dá dozdobiť servítkovou technikou – decoupage.

V prvom rade budete potrebovať špeciálny krakelovací lak, ktorý sa dá kúpiť v umeleckých potrebách a stojí do 3 eur. Ďalej aspoň dve rôzne akrylové farby, štetec a niečo, čo idete zdobiť. Popríklad ešte servítku (najlepšie trojvrstevnú) so zaujímavým motívom a lepidlo na decoupage. Postup vám ukážem na zdobení fotorámiku.

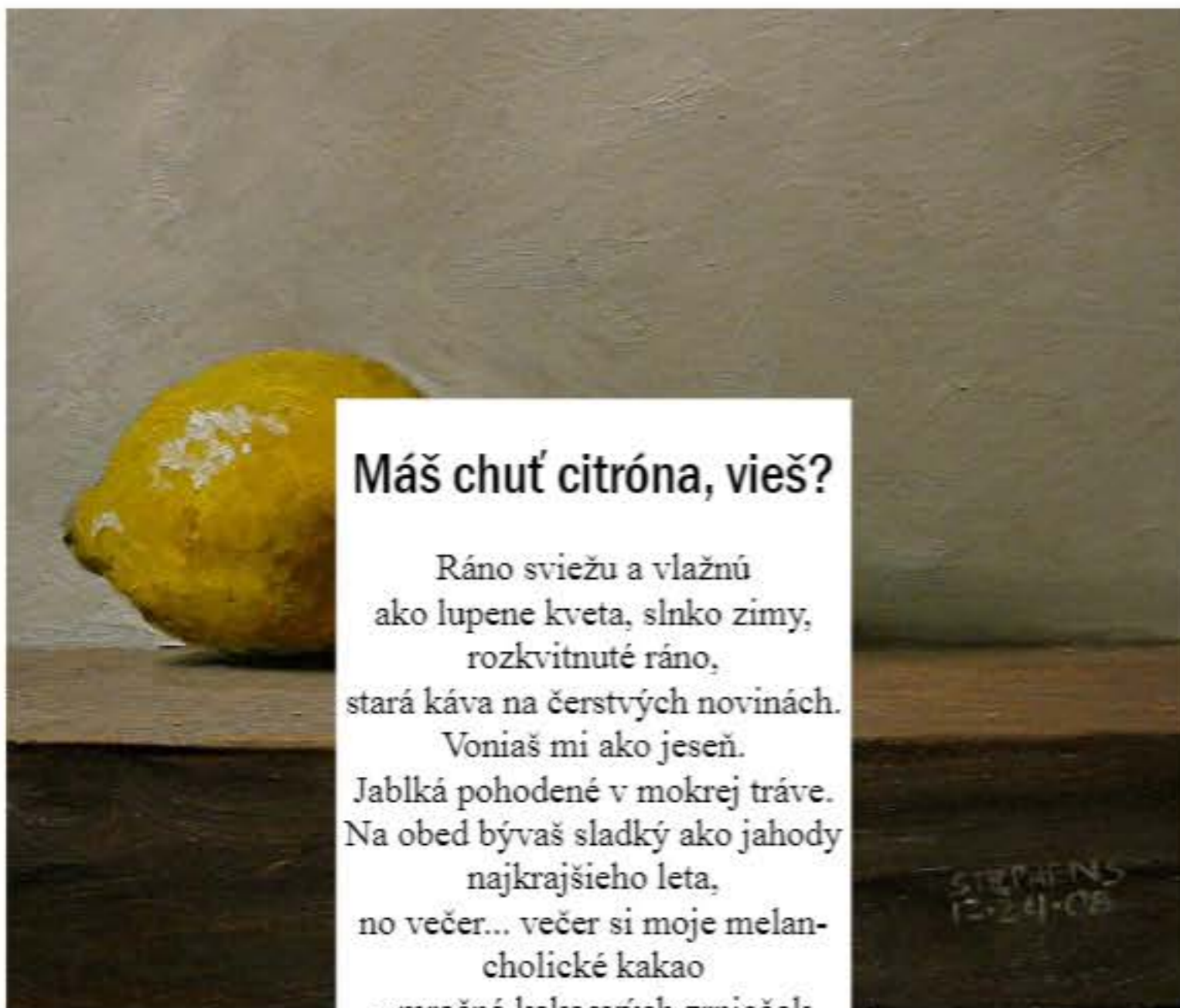
Začneme tým, že rámik namaľujeme akrylovou farbou. Na podkladovú farbu si radšej vyberte tmavší odtieň, ktorý potom bude pekne kontrastovať s bledšou vrchnou vrstvou. Štetec ťaháme jedným smerom pri nanášaní všetkých troch vrstiev, aby sa nám vytvorili čo najkrajšie pukliny. Táto farba schne rýchlo, takže o pár minút môžeme nanášať krakelovací lak, ktorý necháme dobre zaschnúť. Už počas nanášania druhej vrstvy akrylovej farby sa začínajú vytvárať puklinky. Farbu necháme dobre zaschnúť.

Ak chceme, môžeme rámik dozdobiť technikou decoupage. Zo servítky si vystrihneme motívy, ktoré budeme na rámik lepiť. Všetky vrstvy servítky oddelíme, aby nám zostala len tá najtenšia, farebná a len tú nalepíme. Servítku položíme na rámik a priamo zvrchu nanášame tenkú vrstvu decoupage lepidla. A rámik je hotový!

Foto: KPS

Máš chuť citróna, vieš?

Ráno sviežu a vlažnú
 ako lupene kveta, slnko zimy,
 rozkvitnuté ráno,
 stará káva na čerstvých novinách.
 Voniasť mi ako jeseň.
 Jablká pohodené v mokrej tráve.
 Na obed bývaš sladký ako jahody
 najkrajšieho leta,
 no večer... večer si moje melan-
 cholické kakao
 - mračná kakaových zrníčok
 pohodených v mlieku.
 Máš chuť citróna, vieš?
 Si moje piate ročné obdobie.

Duša.

Zabalená do priehľadných listov
 stromov,
 len dýcham život, fúkam do páperia.
 Hladená jačmeňom žiarivého slnka,
 opálená.
 Zem sa mi stráca.
 Pod nohami viac necítim ju.
 Lietam?
 Nie, dnes nie.
 Hľadím do zrkadla, nemám krídla.
 Už necítim, neviem, nemyslieť
 chcem.
 Pátram po svojej vyblednutej osob-
 nosti.
 Predsa niečo vidím!
 Moje oči vravia, že leto mi pristane
 viac.

lifestyle

A photograph of an empty theater. The foreground is filled with rows of red seats, receding into the distance. In the background, a red curtain hangs across the stage. The lighting is dim and warm, creating a quiet, atmospheric scene.

Kde bolo, tam bolo, stará Edisonová a jej banda feministiek vynášali kino. Nie, bolo to trochu inak. Prvé kino bolo objavené 22. mája 1891 v New Yorku. Toho dňa bola taká menšia Tea party u Edisonovcov – Manželka známeho vedca Thomasa Alvu Edisona, Mary Stilwellová, pozvala k sebe domov na čaj 147 delegátok amerických ženských klubov. Ako jeden z bodov programu ich vzala do dielni jej manžela, kde im bol premietnutý krátky film. Táto významná udalosť sa považuje za zrod kina.

Odvtedy samozrejme prešlo kino mnohými zmenami, až sa dopracovalo na relatívne dnešnú podobu – Kino – divadlo, alebo budova, s hľadiskom, kde bude po zakúpení vstupenky premietnutý film obecenstvu. No pomaly je už aj toto história. Budova kina už nie je taká ako kedysi, tento chrám filmárov sa poväčšine presúva do nákupných centier, kde nadobúda megalomanskú úroveň. Futuristický dizajn mnohopočetných sál premietajúcich nezávisle od seba v rôznych premietacích časoch, v 3D formáte a nasadenie špeciálnych oku-

liarov nám dávajú pocit moderny. Je individuálne, či sa nám to páči alebo nie. Ale mám pre vás zaujímavý fakt: 3D okuliare kúpite aj v kvalitnej optike. Samo-

zrejme, nie tie, ako majú v I MAX-e v Mirage-i, ale trochu iné – Tzv. 3D okuliare majú totiž iba jednoduchý polarizačný filter.

Históriu máme za sebou, takže etiketa v kine. Ako sa správať v kine, to je zväčša každému jasné, a koniec koncov, v dnešnej dobe už bontón nie je taký nekompromisný. Avšak veľa z nás zabúda na základnú vec – ak zazvoní mobil uprostred napínavej scény, je to spoločenský trapas, prejav akejsi nevychovanosti, pretože vypnúť, alebo stíšiť mobil je úplne jednoduché. Chlap otvára žene dvere, bla bla bla... každý inteligentný chlap ovláda gentlemanské maniere, no pri tých dverách to asi končí.

Asi by ste nechceli zažiť ten nenávistný pohľad dievčaťa, ak niečo takéto pokazíte. Preto zopár pravidiel sedenia: Pri vchádzaní do radu ide vždy chlap ako prvý – z praktického dôvodu, rozráža prekážky. Svoju milú chlapci moji usadíte po svojej pravici. Ale nie za každú cenu. Ak by mala sedieť na konci radu, alebo by mala mať horší výhľad, zabudnite na pravidlo sedenia po pravici. To, ako sa budete chlapi po priateľke, ženy po priateľovi, alebo to je jedno kto po kom lepiť, nechám na vás, no keď film skončí, vychádzame z radu tak, ako sme vošli – prvý chlap, žena za ním a chlap poďakuje sediacim, ktorí uvoľnili priechod.

Po prečítaní tohto článku sa už nemusíte báť, že by ste sa v kine stratili. Neodovzdám vám týmto článkom žiadnu skrytú správu, ale ako by jeden v prezentácii napísal, thaks for your attention.

Viva la cinema

by Peter Konyveš

Kino. Známy pojem, ktorý vďaka modernej dobe plnej internetového pirátstva upadá, alebo práve naopak, stáva sa slávnejším kvôli rozmachu 3D filmov? Všetci vieme, čo kino znamená. Kino ako také nie je iba dnešný I MAX, ani kino z čias nedávno minulých, keď sme chodili na premietanie 2D filmov, história siaha ešte omnoho ďalej, na koniec 19. storočia.

Foto: Internet

Adnrej Capko: Lezenie

Foto: A. Capko

Mám talent. Talent na lezenie. Talent na lezenie na nervy. No toto som ja. Tento mesiac by som v tejto rubrike chcela predstaviť človeka, výrazného vo svojom obore. Volá sa Ado Capko, má 16 rokov, je žiak druhého ročníka, miluje lezenie (to skutočné), má pár úspechov na svojom konte, no hlavne z neho srší obrovská charizma a charakter, skromnosť. Šokovala som ho doslova na poslednú chvíľku no on s radosťou súhlasil s rozhovorom. Jeho motto je: „Climb now, work later.“, čo však podľa jeho slov nie vždy vychádza. Ako to všetko začalo, čo lezenie je a prečo si lezenie obľúbite si prečítate v nasledujúcich riadkoch.

Prečo práve lezenie?

Je to neskutočne voľný šport, keď človek lezie na skale, je v prírode, aspoň pre mňa je to znamenie slobody. Okrem toho je to výzva zdolať ťažkú cestu. A hlavne, pri lezení sa môžem spoľahnúť sám na seba. Keď urobím chybu, viem, že si za ňu môžem sám, no druhej strane viem, že keď niečo dosiahnem, tak som sa na tom sám aj nadrel. Možno to znie tak trochu egoisticky, ale nemám rád ten pocit, keď niečo urobím zle a ostatným to nejako uškodí. Pri lezení sa spolieham iba na seba (Keď nerátam partáka, ktorý ma zdola istí.)

Kedy si našiel v lezení záľubu?

Už to bude tak niečo okolo tri a pol roka, čo som začal liezť.

Inšpirovalo ťa niečo?

Najskôr asi oco. Ten ma k tomu dotiahol a s ním aj často leziem.

Tak teda vďaka ocinovi si sa k lezeniu aj dostal?

Ako som povedal, začal som s ocom. Po tom, ako som prestal hrať basketbal som hľadal niečo, čo by som mohol robiť, lebo sa mi nechcelo len tak sedieť doma za počítačom. A tak sme sa s otcom dohodli, že u nás v Považskej skúsím najprv lezeckú stenu, kde som dovtedy bol len raz, no a odvtedy sa venujem lezeniu. Popri tom sa ešte z času na čas venujem slacklinu, ale to skôr ako taký doplnok k lezeniu.

Na lezení je niečo zaujímavé. No mne to príde aj ako dosť náročný šport. Ako to vidíš ty?

Zaujímavé je to určite tým, že človek je v prírode a dostane sa na miesta, kde bežný turista nepríde.

A okrem toho, pod skalou sa vždy zide super partia ľudí. Je to prosté úžasná atmosféra, super ľudia a lezenie. No, čo je na lezení najťažšie sa asi nedá dobre posúdiť, keďže každý je v niečom lepší a v niečom horší. Niektorí nemajú problém s prelezením ťažkej cesty vo veľkom previse, no na kolmej stene s malými lištami sa nevie hýbať. Niektorí zas nemajú tú odvahu, keď už je ďalšie istenie ďaleko, neodvážia sa ísť do takého rizika. Ale každý si vie nájsť to svoje. A čo také lezenie obnáša? Určite istý materiál - lano, lezečky, pár expresiek (karabin), nejaké to istítko, vrečko magnézia a lezeckého partáka. Veľa ľudí si myslí, že lezenie je nebezpečný šport, a ono tak aj vyzerá, ale nie je to úplne tak. Ja keď som začínal, tiež som sa riadne bál, či ma tie istenia udržia, či sa mi niečo neutrhne pod nohou. Ale postupne som prišiel na to, že pokiaľ sa človek vie správať normálne na skale, lezenie je dosť bezpečný šport. Super je, že keď človek začína, tak sa mu zdajú cesty najprv ťažké, no už po pár razoch si vie nájsť spôsob, ako niečo preliezť a je to super pocit, keď na sebe vidí „progress“. Postupom času sú síce cesty ťažšie, chyty sa zmenšujú a skala sa nakláňa do riadnych previsov, ale keď také niečo preleziete, je to super pocit.

Sú začiatky ťažké?

Myslím, že začiatky nebývajú ťažké, len sa musíte vedieť aspoň trochu odhadnúť. Nepúšťať sa hneď do ťažkých vecí, ale v pohode najprv začať v ľahšom. A potom sa so správnym motiváciou posúvať ďalej.

Čo ty a úspechy?

Pár ich bolo, ale myslím, že nie je nejaký podstatný tých pár tu zmieňovať.

A zaujímavé miesta, ktoré si navštívil?

Čo sa týka miest, v zahraničí som veľa skál nenavštívil (no je to v pláne), ale na Slovensku a v Čechách ich zopár je. Okolo Považskej, kde bývam, je veľa skál, ako Manínska tiesňava, Prečín, Priedhorie, Súľov, Domaniža, tam sa zdržujem asi najviac. Práve teraz, na konci apríla ideme spolu s ocom a chalanmi od nás z klubu HK Manín na jednu súťaž do Čiech - Petrohradské PADáni. Koná sa v dedine Petrohrad pri Karlových Varoch, a to je asi jedno z najkrajších lezeckých miest, aké som kedy navštívil. Sú tam nádherné žulové kamene, tak pekne skryté v borovicových lesoch, prostě nádhera. Tam sa fakt oplatí každý rok chodiť.

Nebojíš sa?

Ako som už hovoril, veľa ľudí to tak vníma, no ak sa človek správa normálne je to vcelku bezpečné. Záleží aj od typu lezenia, napríklad lezenie vo vysokých horách, kde nie sú žiadne fixné istenia ako na normálnych skalách je podľa mňa troška adrenalínovejšie, lebo si musíte so sebou zobrať špeciálne vkladnice, ktoré zakladáte do špár a spoliehať sa len na ne, na vlastnoručne založené istenie. Ešte som takéto niečo neskúšal, no tento rok máme s ocom v pláne malý výlet do Tatier, tak hádam to vyjde. Čo sa týka úrazov, pokiaľ narátam pár natiiahnutých svalov a totálne ošúchanú kožu (niekedy aj do krvi), tak nie, nemal som nejaký vážnejší úraz.

Odporučil by si to aj svojim priateľom?

Tak ak chcete byť v prírode, dobre sa prejsť, zašportovať a byť so super ľuďmi, vtedy by som odporúčal lezenie. Každý si ale nájde to svoje. Nechcem to tu teraz nejak propagovať, ale keby ste chceli, tak každé ráno na nulte okrem pondelka lezieme, tak bez problémov pribehnite. Okrem toho už pomaly chystáme aj menší výjazd na Sučiansku skalku, hneď ako sa počasie umúdi.

Andrejovi prajeme veľa úspechov v lezení.

Theo Coster
**BOLI SME
 SPOLUŽIACI
 ANNY
 FRANKOVEJ**

Theo Coster: Boli sme spolužiaci Anny Frankovej

by Petra Englerová

Knihu Boli sme spolužiaci Anny Frankovej vydalo v roku 2012 vydavateľstvo Ikar. 160 strán sa delí na 3 väčšie časti, v ktorých 6 mužov a žien spomína na svoje zážitky počas vojny, ale aj na spolužiačku zo Židovského lýcea Annu Frankovú.

Napísal ju Theo Coster, známy dizajnér a autor prác z oblasti spoločenských vied, ktorý už roky žije v izraelskom Tel Avive. Spolu so svojou manželkou Orou vytvorili detskú spoločenskú hru Guess Who?. V čase, keď sa rozhodol nájsť svojich dávnych spolužiakov z detstva, mal už 80 rokov.

Kniha nie je štylizované literárne dielo, dej je len okrajový, no napriek tomu sa veľmi dobre číta. Stretáva sa v nej 6 vtedy detí, no dnes už starcov, ktorí vojnu prežili a nezabudli.

Spomínajú na to, ako ich postihli zákazy a obmedzenia, na odobratie bicyklov, zákaz používania električky, na to, či a ako sa ukrývali, na internačný tábor Westerbork a na vyhladzovací tábor Bergen-Belsen. Každý z príbehov

je iný, teda aj spomienky na vojnu sa podstatne odlišujú. Albert sa skrýval, Lenie sa schovávala v lese, Nanette a Hannah skončili v prvom zo zmienených táborov. Teraz spoločne navštevujú miesta, na ktoré už takmer zabudli. Montessoriova škola, ktorá dnes nesie meno Anny Frankovej, jej dom a úkryt, Westerbork. Každé jedno vyvoláva spomienky, ktoré kniha Boli sme spolužiaci Anny Frankovej zachytáva. Nesnaží sa za každú cenu rozplakať čitateľa a zbytočne nehrá na city, čo je pri knihách s touto tematikou rarita a zároveň veľké plus.

Boli sme spolužiaci Anny Frankovej vzniklo pri natáčaní rovnomenného dokumentárneho filmu, v podstate ho celý zachytáva na papieri. Spracúva tému, o ktorej už mnohí z nás takmer nič nevedia, a kladú si otázku, či to, o čom píše, bolo naozaj skutočné. Bolo. A práve preto stojí za tú chvíľku, ktorú jej venujete. V kníhkupectve Martinus si ju môžete dopriať za 8.90€.

Na základe spomienok na vtedajší Amsterdam a internačný tábor Westerbork sa spolužiaci rozprávali o tom, ako sa im vodilo a ako vojna a Anna Franková ovplyvnili ich život.

IKAR

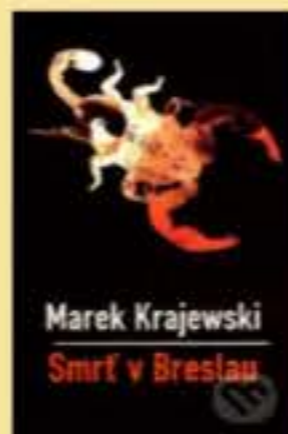
Čítame s Martinusom

martinus.sk

Aravind Adiga- Biely Tiger

Čo je biely tiger? Zviera, ktoré je veľmi vzácné a v džungli sa objaví iba raz za čas. A je to tiež meno hlavného hrdinu tohto exotického románu nosiaceho prívlastok výherca prestížnej ceny Man Booker Prize 2008. Biely tiger, indický chlapec, Balrám Halvái, sluha, filozof, zločinec a nakoniec aj úspešný podnikateľ. Toto všetko je hrdina knihy z indického prostredia, ktorý nám okrem svojho príbehu odhalí aj kus Indie, ktorá mala pre nás ostať navždy zakrytá. Možno práve preto si podmanil množstvo čitateľov a možno si podmani aj vás.

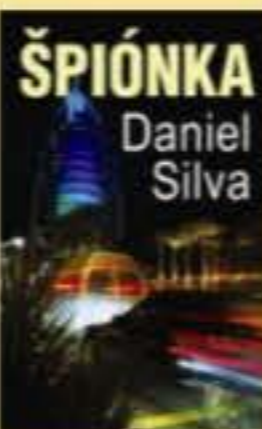
Marek Krajewski- Smrť v Breslau

Pre milovníkov detektívok je tu kniha Smrť v Breslau, ktorá je prvotinou z pentológie spod pera poľského autora. Jej pokračovaním je Koniec sveta v Breslau, Prizraky v Breslau a Pevnosti v Breslau. Pokiaľ máte radi napínavé detektívky, kde do poslednej chvíle nevíete, kto je vrah, tak Marek Krajewski sa vám bude určite páčiť. Preneste sa s ním do Breslau na začiatok 20. storočia a vyšetríte smrť mladej aristokratky, či rozlúsknete záhadu vytetovaného škorpiona na rukách obeti.

Susane Colinsová- Hry o Život

Hry o život je dielo, cez ktorého stránky sa dostanete na miesto bývalej Severnej Ameriky, do Panamu, nenávideného sídla, ktoré vládne železnou rukou. Spoznáte sa s odvážnou šestnásťročnou Katniss Everdeenovou, ktorá je odhodlaná za každú cenu prežiť. Určite nebude chýbať dobrodružstvo, boj o prežitie, slobodu či záchranu a otázka lásky. Zúfalstvo dievčiny, ktorá musí prejsť skúškou ohňa a prežiť vo svete intríg. Hoci sa dej odohráva v budúcnosti, stále ide o odveký zápas dobra proti zlu.

Daniel Sliva- Špiónka

Washington, New York, Paríž, Londýn, Saudskoarabská púšť – tam všade nás zavedie tajný agent Gabriel Allon. Pokojný víkend so ženou mu nečakane prekazi samovražedný útočník, ktorého zbadá na ulici. Neskôr ho povolajú z CIA, aby zničil teroristickú sieť na čele s jemenským duchovným. Knižka je napínavá, so strhujúcim dejom a „zhltnete“ ju na jedno posedenie.

Lian Hearnová- Slávičia Dlážka

Krvilačný veľmož Iida Sadamu striehne vo svojej pevnosti v meste Inujama na spev povestnej slávičej dlážky. Táto povestná dlážka totiž pri každom kroku vydáva zvuk podobný spevu vtákov, a to platí aj pre kroky najomných vrahov. Prichádza však chlapec Takeo, ktorý je obdarený nadprirodzenými schopnosťami a všetko sa skomplikuje. Vtipná, výstižná, skvelá knižka pre ľahké čítanie vás určite pobaví počas týchto upršaných dní.

Austrália

by Nikola Matúšková

HISTORY / DRAMA

Foto: Internet

Austrália. Vyprahnutá pustatina v období sucha, či veselá zeleň obkolesená jazerami v čase dažďov. Alebo nový film od Baza Luhrmanna, ktorý ste mohli vidieť v sobotu na obrazovkách televízie Joj. Lúboštná zápleтка zasadená do obdobia druhej svetovej vojny si opantala mnohých divákov. Či už si vás podmanil napínavý príbeh, herecké obsadenie, alebo krásne prostredie opradené všakovými príbehmi, určite mi dáte za pravdu, že ani tento krát Baz nesklamal.

Celým menom Mark Anthony Luhrmann sa narodil 17. Septembra 1962 v Austrálii. Je známym režisérom, scenáristom, či producentom. Z jeho rúk vyšlo zopár filmov, ako napríklad Strictly Ballroom a William Shakespeare's Romeo + Juliet v deväťdesiatych rokoch, či Moulin Rouge v dvatisícprvom.

V roku 2008 natočil už spomínaný film Austrália a tohto roku uzrel svetlo sveta film The Great Gatsby s Leonardom DiCapriom v hlavnej úlohe. Mark sa okrem režirovania a písania venuje aj hraníu vo filmoch, no ani divadlo pre neho nie je cudzie, miluje taliansku operu, ktorá ho v jeho práci veľmi ovplyvňuje.

Austrália je historicko-romantický film odohrávajúc sa v rokoch 1939-1942. Spolu s veľaväzenou lady Sarah Ashleyovou (Nicole Kidman) cestujeme z Anglicka do Severnej Austrálie až na farmu Faraway Downs, ktorá patrí jej manželovi. Nájde ho tam však mŕtveho, a tak je len na Sarah, aby ochránila farmu pred konkurenciou a vedela nájsť pravdivú cestičku vo svete klamstiev. Cestou ju sprevádza sympatický manželov kamarát Drover (Hugh Jackman), honelník, ku ktorému má však čoraz bližšie. Na farme stretáva malého chlapca Nullah-a, aborigénca, ktorý nepatrí nikam, lebo nie je čierny, ani biely. Tu začína Sarah bojovať. S prefikáňm Neilom Fletcherom, so spoločnosťou neuznávajúcou miešancov a o lásku, pričom jej ponad hlavu lietajú japonské bombardéry.

V Austrálii sa stretnete s vtipnými scénami i nebezpečnými udalosťami, s bojom o svoj život a životy iných, boj o práva, slobodu, lásku, česť či o statky. Zopakujete si svoje znalosti z dejepisu. No napriek hlbokkej myšlienke príbehu a silných zážitkoch vyplývajúcich z prostredia, v ktorom je film zasadený, môžeme označiť film za oddychovku. 165 minút plných krás prírody, hrôz páchaných ľuďmi a udalosťami komplikujúcimi život postáv si môžete vychutnať s priateľom doma na gauči pri pohárikú šampanského.

Prečo piť zelený čaj?

Foto: Internet

by Natália Fačková

Tento vynikajúci a naozaj prospešný čaj pochádza prekvapivo z východnej Ázie. Rovnako ako čierny a biely sa vyrába z rastliny nazývanej *Camellia Sinensis*. Napriek tomu, že sú vyrábané z rovnakej rastliny, majú rozličné názvy. Prečo? Kvôli rozdielnemu postupu pri výrobe. Práve zelený je najmenej prepracovaný, a teda má tie najlepšie účinky...

1. Obsahuje veľa antioxidantov, ktoré bojujú proti starnutiu a tvorbe rakovinotvorných buniek.
2. Taktiež obsahuje kofeín, ktorý zvyšuje našu schopnosť sústrediť sa. Áno, to aj káva, lenže zelený čaj ho, na rozdiel od nej, obsahuje len polovičnú dávku a do krvi sa uvoľňuje postupne - (podobne, ako to je s komplexnými a rýchlymi cukrami) - takže nám dodáva silu na dlhšiu dobu.
3. Pre mňa najdôležitejším dôvodom, prečo som začala aj ja piť tento dokonalý nápoj bol, že zrýchľuje metabolizmus, takže zlepšuje aj chudnutie!
4. Keď si doňho dáte med a citrón (alebo zjete nejaké ovocie s vitamínom C pred alebo po vypití čaju), jeho účinky sa dokonca 2-3 krát zvýšia! Med ale nedávajte do horúceho, ale teplého čaju, pretože ten, keď je príliš zohriaty totiž mení štruktúru na „jed“ a stráca svoje liečivé účinky...
5. Najlepšie je, keď ho zalejete menej ako 100 stupňovou vodou a necháte ho lúhovať 3-4 minúty, vtedy je totižto jeho účinok najväčší.
6. A samozrejme, veľmi dôležitým dôvodom je aj to, že má dokonalú chuť. Tento čaj je jeden z mála čajov, ktoré majú chuť aj keď nie sú ochutené :). Tak, čo tak skúsiť vymeniť kávu či nejaké sladké nápoje za zelený čaj aspoň na týždeň? Uvidíte, budete sa cítiť zdravšie a čulejšie ako nikdy predtým. A čo nevidieť si ho zamilujete tak, ako ja.

Foto: Internet

Foto: Internet

Bublinka

by Johnny Šimek

dovolenke, chutilo! Bodaj by nie, keď vykradnúť tú truhlicu sa snažilo niekoľko grázlov. Ten(on aj ona) tam, či onam.

Prišla ako slnko a slnko súčasne.

Oslepila, rozjasnila no tiež vysušila a zoškvarila. Mňa, teba, motýľa... Piča. Nálepka zalepí, záclona zacloní, omietka stmavne. Je chujovina čakať na kryštálový vlak týždeň. Taký neexistuje, je vymyslený, pretvorený z toho obyčajného a upokojujúceho.

Bublinka. Hore, dole, skrz aj neskrz. Letí, lebo verí, že ten jednoduchý ju bude strážiť. Našla samú seba medzi samohláskami nechtiac život nikomu skomplikovať. Nepochopí nesrdce, možno ani srdce, ktoré bývalo sebou a temnotou zbité či láskou vyzdobené nemá najmenšiu šancu proti jednému odmietajúcemu pohľadu. Nezapamätám si slová, gestá ani skutky. Ale jeden pohľad zostane navždy vytesaný hlboko na mieste, kde posledná mušľa zrodí perlu znovuzrodenia potom ako vstaneš a zmizneš.

Bublinka. Konečne. Zvonku krásna, farebná, odráža svetlo a obrazy okolia. Neschopná povedať svoj vlastný názor. Svoj pocit. Bez spriaznenej duše, či bublinky. Stredobod pozornosti? Ako? Prečo? Telo alebo duša za to môže? Bublinka prázdna je, nelogicky definovateľná v tomto čase Nie, žiadnym vektorom ani papierom. Láska, ktorá vyprchala, samotný atóm, sám, bez väzby. Raz praskne. Nikto nevie kedy a prečo. Ako prášok sa bude sypať a ďalej a ďalej siať svoje farby. V kvete dúhy budú rásť púpavy, lietať semiačka, kvitnúť a premieňať sa. V mňa, teba a motýľa... lásku

Foto: KPS

Krásne spíš a sníš. Je hlboká noc, len pár šalie vonku naskrz krutosti. A ty sníš a spíš vo mne a ja s tebou. Viac než kedykoľvek predtým, pozorujem každý tvoj nehybný pohyb, dúfajúc že ma to zasiahne. Milióny jedným smerom a až dvaja tým druhým. Nehádaš, lebo sníš o nás, zatiaľ čo ja pochybujem. Pochybujem o sebe, nikdy o tebe, pretože ty si v každom svetle krásny a v každom tieni vidím iba svoju chybu. Obrnil som sa, možno zo strachu, možno z nevedomosti. Nevedomky som sa ti bál odhaliť seba, teba, motýľa, bál som sa ako nikdy a pritom nevedomky. Okamih a z niečoho je nič a z ničoho je niečo bez oho s o.

Stratený, nájdený, zatratený, objavený. Milujem!!! Seba, teba, motýľa... Ostalo iba málo. Niekoľko mušlí, ktoré neobjaví žiadny potápač bez šnorchla. Aspoň tie moje sú navždy skryté medzi dvomi komorami. Deväť a dve štvrté? Na rozdiel od tvojich vypustených krídel trepúcich sa nad poslednou planinou.

Jedna, dve, tri, desať a hneď veľa. Po jednej sa zjavovali, pomaly, nenásilne, chceli nás ohúriť tisícky svätajánskych mušiek. Prvýkrát čo som ich videl. Aj posledný? Stan je už zložený a nezatrbliece sa nad ním ranné zore v lúči slnka ako nad zničeným pretekárskym okruhom. Stratilo sa všetko zvnútra. Jadro bolo strávené červíkmi na

Autor: M.Kandrik	minulosť, po anglicky	5.časť tajničky	Ensemble Transport Interface (skr.)	Bilingual crossword 		mužské meno	4.časť tajničky	Electronic Textual Editing (skr.)
type of a cake						but, in slovak obrovské		
mravec, po anglicky			spinkaj	vápencová oblasť		španielske mesto arzen (zn.)		
zovretie, stisknutie					nad, po anglicky 1.časť tajničky			
Table header (skr.)			nie celkom zatvorí poukážka po španiel.					zakriv, zohni
	značka minerálky kopnutie					je, po anglicky nečistil praním		predložka Alert Area Supervisor (skr.)
Kenya Airports Authority (skr.)			zotne Slovenská televízia				ampér- hodina jet length (skr.)	
mazivá, oleje, (po anglicky)				on, po anglicky rýpaj		Ján, po česky ad acta (skr.)		
zamiešal si, pretriasol si								
	nieka pretekajú- ca cez Kyjev	zistovala veľkosť	viťazstvo 2.časť tajničky				3.časť tajničky	čistil ometaním generátor jednosmer- ného napätia
Digital Media Technolo- gies (skr.)			hrach, po anglicky MPZ Azer- bajdžanu			predložka Bus Source Error (skr.)		
láskavosť, nežnosť				súbory fotografií english (skr.)				
zmizik, guma (po anglicky)						stenanie (zriedkavo)		
právne chránený vynález						prezývka Estery		
španielsky člen			It is the love ... (pokračovanie v tajničke)				som, po anglicky	
egyptský boh slnka			Pomôcky: el, patent, Ra, vale, Evian, Esta, Olot				letecký oddiel (skr.)	
Riešenie bude uverejnené na Facebookovej stránke Karisu. Solution will be published on the Facebook fanpage of Karis.								

Bilingválne gymnázium Milana Hodžu, Sučany

Vznik magazínu Karis iniciovali a zároveň jeho sponzormi sú občianske združenie Sučany Alumni - Spoločnosť absolventov gymnázia v Sučanoch a firma X-Trade Brokers. O výťažku z predaja a obsahu magazínu plne rozhoduje jeho redakcia.

